

ГАЙ Георгій Микитович (21. 04(04. 05). 1900, м. Ізяслав, нині Хмельн. обл. — 08. 11. 1966, Дніпропетровськ) — літературознавець. Доктор філологічних наук (1954), професор (1954). Закін. Київ. ІНО (1923), Київ. муз.-драм. інститут (1931). Викладав у Дніпроп. університеті. 1934–35 — декан факультету мови і літ-ри Харків. пед. інституту; 1943–44 — завідувач кафедри мови та літ-ри Томського університету (РФ); від 1944 — доцент Дніпроп. університету. Досліджував історію рос. літ-ри. Автор праць з історії укр.-рос. літ. взаємин, зокрема «Герцен и Шевченко» (1954),

«Творчество А. С. Серафимовича» (Х., 1960). Г. належать статті про Т. Шевченка, М. Коцюбинського та ін.

Основні праці

Драматургия А. П. Чехова. 1923; Русская новелла конца XIX – начала XX в. и новеллы М. Коцюбинского. 1931; Роман и повесть А. И. Герцена 30–40-х годов. К., 1959; Творчество А. С. Серафимовича. Х., 1960; Драматичний діалог. Питання мовної композиції. К., 1961 (співавтор).

І. Д. Бажинов

Бібліографічний опис:

Гай Георгій Микитович / І. Д. Бажинов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28172>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).